

Kuinkahan sille mahtaa nyt käydä – nimittäin suurelle valtionosuusuudistukselle? Silloin kun joku tietty ja rajattu potti rahaa osoitetaan uusilla jakoperusteilla pitkälti samoille kunnille kuin aikaisemminkin, löytyy aina koko joukko niitä, jotka häviävät uudistuksessa. Näin on käynyt aina ennenkin, kun on tehty suurta valtionosuusuudistusta vuosikymmenien kuluessa. Ainakin vielä aikaisemmin suuri uudistus on jäänyt tekemättä. Väitän, että uudet koelaskelmat tulivat tälläkin kerralla hyvin monille jopa suurena yllätyksenä. Oikeastaan ne tulivat hieman yllätyksenä myös meille Ulvilassakin. Meille tuli koelaskelmissa vähemmän leikkauksia, mitä ehkä pelättiin. Sinänsä hyvä juttu, mutta joka tapauksessa tiukemmalle tämä vetää tulevien talousarvioiden valmistelun myös meillä Ulvilassa. Satakunnassakin on monia suuria häviäjiä – etunenässä Merikarvia, jonka tulevaisuus on nyt ihan oikeasti vaakalaudalla.

Mitäs nyt sitten tehdään? Kohta lausutaan ja jotkut lobbaavat, yrittäen jokainen vaikuttaa ehkä siihen suuntaan, ettei itselle kävisi ainakaan yhtä huonosti kuin naapurille. Tässähän meinasi jo selvitysmies Arno Miettinenkin joutua jättämään tehtävänsä selvitystyörupeamansa viime metreillä. Näin se vaan on – ”politiikka on joskus raadollista peliä – ja joskus ammutaan kovilla”.

Entäs kuntien pakkoliitokset? Niistä ei tykätä kovin monissa kunnissa - ei ainakaan kehyskunnissa. Pakko on aina, tarjottuna muodossa tai toisessa, kovin vastenmielistä. Selvitetään nyt vapaaehtoisesti ja tosissaan, mutta ei mielellään ”veitsi kurkulla”. Kun samanaikaisesti pitää tehdä hallituspolitiikkaa, oppositiopolitiikkaan, kuntarakenneuudistusta ja kunnallispolitiikkaa, muodostuu tilanteesta hankala hyvin monille päättäjille. Ministerit joutuvat kukin vakuuttelemaan kansalaisia siitä, ettei mitään pakkoliitoksia ehditä edes toteuttamaan. Vakuutellaan, että nyt tehdään vain ”hyvä työkalu” tuleville hallituksille, josko sattuisivat sitä tarvitsemaan ja kaipaamaan. Tietenkin se riippuu siitä, keitä seuraavassa hallituksessa olisi, tultaisiinko tätä ”työkalua” käyttämään koskaan. Muutamat potentiaaliset hallituspuolue-ehdokkaat ovat jo ehittäneet ilmoittamaan – etteivät tule käyttämään. ”Ei niin vähäistä tehtävää, ettei olisi jotakin vaivaakin” – sanotaan.

Vilhelmiinakoti – Jalavan vuokratakuut menivät meillä myös viime metreillä jonkin verran uusiin puihini. Asiasta neuvotellaan vielä tällä viikolla, joten sikäli peli ei ole täysin menetetty. Tosin EU-lainsäädäntö on nykyisin näillä kohdin varsin tiukka. Kyseessä olisi kunnan antama yritystuki. Vaikka kyseessä on yhdistyspohjainen toiminta, tuen saaja tulkitaan yrityksesi – ainakin pääsääntöisesti. Neuvotteluissa yritetään tietenkin etsiä yhdessä sellaisia keinoja, joilla Satakunnan Sairaanhoidopiirin tytäryhtiö Kiinteistö Oy Satakuunu saisi haluamansa vuokratakuut – laillisesti. Jos sellaisia keinoja on, ne otettaneen käyttöön. Ellei ole, ei voitane ottaa. Laittomia päätöksiä emme yksikertaisesti voi tehdä. Tahtotilaa kyllä löytyy, jos vain löytyy pykälää, joiden nojalla takaus olisi mahdollista. Olipa edellisessä käsittelyssämme lisäksi hieman esteellisyystekijöitäkin, jotka edellyttäisivät uutta päätöksentekoa, josko sellaista ollaan tästä asiasta vielä jossakin vaiheessa tekemässä.

Kaupungin kesätyölupaus toteutuu. Talousarviossamme lupasimme järjestää ensi kesänä työllistämisteemaan liittyen yhdessä Ulvilan Yrittäjien kanssa kesätyömahdollisuuden yhteensä 80 nuorelle. Olimme ajatelleet, että kaupunki työllistää 40 ja ulvilalaiset yrittäjät puolestaan kesätyön palkkatuen avulla 40 nuorta. Kaupungin osuus alkaa olla nyt kasassa, sillä meiltä on nyt löytynyt 43 kohtuullisen mielekästä kesätyömahdollisuutta, joihin palkkaamme nuoren. Töitä on monipuolisesti eri sektoreilta – puistoihin, päiväkoteihin, toimistoon, keittiöihin, siistimistöihin. On nimittäin hyvin tärkeätä, että myös kesätyö koetaan mielekkäänä. Sekä työntekijän että työntekijän on voitava tuntea oikean työn oikea mielekkyys. Hiihtolomaviikolla tulee kaupungin kotisivuilta löytymään käytännön ohjeet, kuinka tulee toimia – ja sitten - ei muuta kuin hommiin.

Mukavaa kevättalvea – meille kaikille!

Kaupunginjohtaja Jukka Moilanen